

En algunes intervencions d'aquest procés de participació s'exposa la preocupació per la situació que quedaria el trànsit rodat en camins i senders una vegada declarat el Parc Natural.

En aquest sentit sembla lògic que, al marge del que ja queda regulat per la normativa existent sobre circulació motoritzada al medi natural, caldria una regulació que contemplés la **preservació de camins i, sobretot, senders tradicionals** de manera que la seva degradació sigui la mínima possible.

Això no implica necessàriament la prohibició total del trànsit rodat, amb motor o sense, o de esdeveniments multitudinaris de cursa a peu, que també poden efectuar una degradació considerable en zones de molta pendent. Però en cap cas s'hauria d'arribar a un estat de degradació tal que acabi no permetent el trànsit a peu, sobretot en pendent de baixada, en aquests camins i senders tradicionals, inclosos **GR, PR i vies o itineraris senyalitzats**.

Potser això passaria per habilitar alguns camins o senders per a trànsit rodat, que permetin algunes baixades de zones altes a baixes i altres per a circulació exclusiva a peu. I per dos motius: per al manteniment dels camins i per a la seguretat de les persones. I també tenint en compte aspectes relacionats amb els efectes que puguin provocar la **biodiversitat**.

També caldria la regulació de camins per on esdeveniments de cursa de muntanya haurien de poder circular sense perill de malmetre'ls o afectar-ne de forma preocupant la biodiversitat.

I tot plegat, sempre, amb **el diàleg** entre tots els agents i entitats relacionades amb la freqüentació i circulació de les diferents disciplines, **d'una forma civilitzada i respectuosa**.